

Громадська Думка

ПЕРЕДПЛАТА:

На місяць . — м. 50 ф.

„ 3 місяці 1 „ 50 ф.

(Ціна 1 прик. в таб. 5 ф.)

ЧАСОПИСЬ ПОЛОНЕНИХ УКРАЇНЦІВ у ВЕДЛЯРІ.

ВІХОДИТЬ ЩО ЧЕТВЕРГА Й ЩО НЕДІЛІ.

Видає „Видавниче Товариство імени В. Грінченка“.

АДРЕСА:

Ukrainischer
Unterrichts-Ausschuss
Lagerzeitung
— in Wetzlar. —

Ч. II. (150).

Четвер, 7. лютого 1918.

Рік IV.

Признання осередніми державами незалежної України.

Берестє, 3. лютого 1918. Після великої промови Любинського, представника України, проти політики правительства Леніна - Троцького та їхнього руйнівного впливу на відносини в Україні, зложив президент австро-угорської делегації граф Чернін іменем делегації слідує заяву дня 2. лютого 1918. р.:

„В імя делегації чотирьох союзних держав маю честь до зложеної заяви української делегації ствердити таке: Як відомо, президент української делегації, державний міністер Голубович, заявив на повнім засіданню 10. січня 1918. р., що Українська Народна Республіка, основуючись на третім універсалі Української Центральної Ради з дня 7/20. листопада 1917, відновляє своє міжнародне існування і вступає у міжнародні взаємини в повнім обемі прав на привласнені до неї області. З огляду на се уважає правительство Української Народної Республіки своїм правом „зайняти самостійне становище у теперішніх переговорах“.

„На се зложив я на повнім засіданню 12. січня 1918. в імени союзних держав слідує заяву: Ми признаєм українську

делегацію як самостійну делегацію і як уповажнене представництво самостійної Української Республіки. З огляду на змінене становище, яке зайняв що до цього питання президент російської делегації на повнім засіданню 30. січня 1918. р., після якого може бути признаний і потверджений тільки такий договір з Україною, який буде скріплений формально правительством федеративної російської республіки, складають делегації чотирьох союзних держав супроти тільки що вложеного становища делегації київської Ради Народніх Міністрів слідує заяву:

„Ми не маємо ніякого приводу брати назад або обмежувати довершеного на повному засіданні 12. січня 1918. р. признання української делегації як самостійної делегації і як уповажненого представництва Української Народної Республіки.

„Ми бачимо себе ще більше спонуканими признати Українську Республіку вже тепер як незалежну, вільну і суверенну (власновільну) державу, яка має право заключати самостійні, міжнародні договори“.

МИРОВІ ПЕРЕГОВОРИ.

I. Питання про представництво України.

30. січня відкрито повне засідання під проводом великого візира, Талаата-Паші. Президент просив подати зміни, які зайшли в поодиноких делегаціях. Державний секретар фон-Кільман об'явив про присутність баварського представника гр. Подевіля серед німецької делегації. Троцький подав до відома дві зміни: з російського боку присутність в делегації народнього комісара для державного скарбу Кареліна і прийняття двох членів української Народної Республіки (!) до російської делегації.

Заява Троцького.

Правительство—мовив він—Советів робочих, салдатів і селян

Української Народної Республіки вислало трьох членів до участі в мирових переговорах, з яких один член, Сатовський, як народній комісар, лишається у Петрограді і вступив у склад Совету народніх комісарів. Два другі, а се президент Виконавчого Відділу Медведєв і народній секретар (!) для військових справ Шахрай находять ся в Берестю в складі російської делегації. Ця подія, яка має найбільше (?) значіння для ведення мирових переговорів, представляє положення, яке розвинуло ся на Україні, як вислід найновіших випадків. Тому, що противна партія інтересує ся положенням на Україні, то дає він таке коротке пояснення. Українські (?) Совети салдатів, робітників і селян провадили по цілій Україні проти Київської Ради завзяту боротьбу, якою в чотирьох частинах

України побідила партія Советів, що виступав в повній однозгідности з Петроградським Советом Народніх Комісарів. Цілий Донецький район углекопів, ціла промислова область Катеринославу і губернії Харківська й Полтавська (?) в руках українських (?) Советів. В других областях України зростає влада Советів і упадає вплив Київської Ради (?). В день виїзду Троцького з Петрограду донесено безпосереднім дромом з Києва, що Київський Генеральний Секретаріат уступив.

Яку розв'язку кризи нашло київське правительство і який вплив це матиме на делегацію Голубовича, це ще невідомо — та зі сказаного виходить, що мир заключений з київською делегацією при сьогоднішніх умовах не може уважатися миром з Українською Республікою (?). Державний секретар фон-Кільман представив у своїй промові, що російська делегація так довго признавала українську делегацію, як довго вона надіяла ся, що українська делегація буде сповняти роллю її помічного відділу. Тепер, як російська делегація зрозуміла свою помилку, відмовляє вона свого признання (самостійности української делегації). Це є особисте (?) представлення події. Вже на першій засіданню що до питання української делегації—заявив він (Троцький), що процес самоозначення України щойно відбувається. Зараз відбувається ся в Петрограді всеросійський конгрес Советів робочих, салдатських і селянських делегатів, на яким є представники українських (?) Советів і там однозгідно утворено федеративну основу, то зараз відповідає прийняття представників українського (?) Народного Секретаріату в тутешню делегацію тим відносинам, які панують в російській республіці. І коли в російській делегації пан Голубович як давніше буде мати мандат від київського Секретаріату, то його (Троцького) делегація не підіймає ніякого протесту проти участі цієї делегації в мирових переговорах. На кожний спосіб, однак, можуть бути признані тільки такі договори з Україною, які найдуть потвердження з боку правительства федеративної Російської Республіки.

Застереження українського делегата.

Тоді присутній в Берестю член делегації Української Народної Республіки п. Левинський зложив слідує заяву: Перед виїздом наших представників умовляли ся члени делегації цілого представництва, що поодинокі члени, які тут лишають ся, не мають вступати в політичні питання. Тому він складає застереження що до становища нашої делегації до зложеної тут заяв представника Совету Народніх комісарів, як і що до спровадження представників міста Харкова до російської делегації аж до часу, поки наспіє українська делегація.

Становище осередніх держав

Державний секретар фон-Кільман заявив, що він іменем союзників промовляє за тим, щоби выяснення п. Троцького відложити до прибуття делегації Київської Ради. Він кладе вагу в ствердженню того, що президент російської делегації не натякнув ні словом свого часу, що побіч делегації п. Голубовича ще є яке-будь друге тіло, яке має претензію говорити в імени України. Коротко кажучи, мабуть справа має ся так, що з ніякої сторони не ставити ся питання що до існування Української Республіки, тільки що два супротивні тіла уважають себе управленими міжнародно заступати вільну Українську Республіку. Союзні делегації мусять прослідити основно це важне питання.

Троцький відповів, що він свого часу дійсно не згадав, що на українській землі ще є друге тіло опріч Ради, яке підіймає претензію заступати український народ. Не було ніякого приводу з боку російської делегації займати становище до цього питання, як довго Совети українських (?) салдатських і селянських депутатів не рішили ся, чи хочуть вони вислати до мирових переговорів власних представників. Питання, котре з обох делегацій має право говорити остаточно про бажання Української Республіки, порішить ся після „вислідку боротьби між обома делегаціями“.

Міністер заграничних справ гр. Чернін заявив, що він прилучує ся до погляду, заявленого державним секретарем Кільманом, що выяснення становища, яке має займати українська делегація в мирових переговорах, належить відсунути аж до прибуття Київської делегації. Та він уважає сумним, що тратити ся даремно час, та радить, щоби між тим підняла свої праці Комісія для територіальних питань. До цього прилучує ся Троцький і спростовує фальшиву відомість, ніби то петроградська телеграфічна агенція подала неправдиву телеграму про попередні засідання. На цім Талаат Паша, як президент, закрав перше повне засідання.

II. Політичні й територіальні питання.

31. січня відбуло ся засідання німецько-австрійсько-угорсько-російської комісії для управлення політичних і територіальних питань. Попереду спростував Троцький вість подану в німецьких часописах, як телеграму петроградської телеграфічної агенції. У ній подано до відома, що на третім конгресі Советів робочих, салдатів і селян він заявив, ніби то російська делегація не хотіла заключувати окремого миру. Ця відомість вадумана і якраз противорічить тому, що він сказав.

Області, обсажені Австро-Угорщиною.

Гр. Чернін звернув увагу на те, що комісія обговорювала питання

